

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ¹

Αἱ πηγαι διαφόρως ἀναγράφουσι τὴν ἀκριβῆ ἡμέραν τῆς ἀλώσεως τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Κατὰ σύγχρονον σημείωσιν ἐν τῷ κώδικι 103 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῶν Ἀθηνῶν ἦν παραθέτει δὲ Καμπούρογλους,² ἢ ἀλωσις λέγεται γενομένη ἔτους .ε.Θεδ, οὗτοι 6964 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, 1456 ἀπὸ Χριστοῦ, *Μαΐῳ δ' ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.*³ Άλλὰ τὸ ἔτος ἔκεινο πρὸς Παρασκευὴν συνέπιπτεν ἡ 4 Ἰουνίου καὶ οὐχὶ ἡ 4 Μαΐου, τοῦτο δὲ συμφωνεῖ πρὸς τὴν μηνολογίαν Ἰουνίου, ἵν παραδίδουσιν δὲ Γεώργιος Φραντζῆς⁴, τὸ Βορχὺ χρονικὸν⁵ καὶ ἡ Πατριαρχικὴ ιστορία⁶. 'Άλλ' ἡ ἀρίστη μαρτυρία ὑπὲρ τῆς ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ἀλώσεως τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ ἔτους 1458. Τούτου μνεία εἶχε γενέσιν ὑπὸ τοῦ Gaddi⁷ τὸν δέκατον ἔβδομον αἰῶνα, ἀλλ' οὐδέποτε εἶχεν ἔκδιθη, χρεωστῶ δὲ τὸ ἀντίγραφον εἰς τὴν εὐγενῆ προθυμίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου ἀρχείου (Archivio di Stato) τῆς Φλωρεντίας.

Item dictis anno et indictione [1458 Ind. 7] et die XXVI octobris.

Magnifici et potentes domini priores artium et vexilliter iustitie populi et communis Florentie intellecta expositione facta pro parte Loysii Neroczi Loysii de Pictis civis florentini exponentis omnia et singula infiescripta vice et nomine Loysii Neroczi eiusmine Neroczi eus patris et domine Laudomine de Pictis nomine Neroczi eius eius matris et filie olim Franchi de Acciaiuo patris pro vocatione eiusdem lis absentium et etiam suo nomine proprio et dominus vice et nomine fratrum ipsius Loysii et dicentis et narrantis quod dictus Neroczus eius pater et domina

1. Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ English Historical Review Τόμ. ΚΓ' (1908), σ. 529 κ. ἔ.

2. Μνημεῖα τῆς Ἰστορίας τῶν Ἀθηναίων Τόμ. Β' σ. 153.

3. Ἐκδ. Βόννης σ. 385.

4. Ἐκδ. Βόννης σ. 520

5. Ἐκδ. Βόννης σ. 124

6. Elogiographus σ. 300—1.

Laudomina eius mater iam diu et semper cum eorum familia prout notum est multis huius civitatis habitaverunt in Grecia in civitate Athenarum in qua habebant omnia eorum bona mobilia et immobilia excepta tantum infrascripta domo Florentie posita et quod dictus Neroczus iam sunt elapsi triginta quinque anni vel circa cepit in uxorem dictam dominam Laudominam in dicta civitate Athenarum ubi per gratiam Dei satis honorifice vivedant. Et quod pesta de mense iunii anni millesimi quadringentesimi quinquagesimi sexti prout fuit voluntas Dei accidit quod ipsa civitas Athenarum fuit capta a Thēucris et multi christiani ibi existentes ab eisdem spoliati et depulsi fuerunt inter quos fuit et est ipse Neroczus qui cum dicta eius uxore et undecim filiis videlicet sex masculis et quinque feminis expulsus fuit et omnibus suis bonis privatus et ita se absque ulla subsantia reduxit in quoddam castrum prope Thebes in quo ad presens ipse Neroczus cum omni eus familia se reperit in paupertate maxima: et quod sibi super omnia molestum et grave est coram se videre dictas puellas iam nubiles et absque principio alicuius dotis et cum non habeant aliqua bona quibus possent succurrere tot tantisque eorum necessitatibus nisi solum unam domum cum una domuncula iuxta se positam Florentie in loco detto al Poco Foschanelli quibus a primo, secundo et tertio via a quarto domus que olim fuit domine Nanne Soderini de Soderinis ipsi Neroczus et domina Laudomina et eorum filii predicti optarent posse vendere domos predictas ut de pretio illarum possint partim victui succurrere partim providere dotibus alicuius puellarum predictarum.¹

1. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο σώζεται ἐν τῷ Δημοσίῳ ἀρχείῳ τῆς Φλωρεντίας (R. Archivio di stato di Firenze) ἐν τῷ τμήματι Aut. della Repubblica, Balie ἀρ. 29 φ. 67.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΙΑΖ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΚΟΝΤΑΝΟΣ ΠΑΠΑΖΙΟΥ

Οἱ ἐν τῷ ἔγγονῷ μνημονεύμενοι ὡς ὑποβαλόντες τὴν αἴτησιν, ὁ Nerozzo Πίττης καὶ ἡ σύζυγος Λαυδαμία ἵσαν κύριοι τοῦ πλησίον τοῦ Ὁρωποῦ κειμένου κάστρου Συκαμίνου, ὅπερ ἀλλοτε ἀνήκεν εἰς τὸν πατέρα τῆς Λαυδαμίας Φράγκον Ἀτζαϊώλην¹. Ἡτο δὲ αὕτη θεία τῶν δύο τελευταίων δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ο δὲ Πίττης ἔκεκτητο καὶ τὴν νῆστον Παναίαν ἢ Καναίαν, τὴν ἀρχαίαν Πύρραν, κειμένην ἀπέναντι τοῦ εἴσπλου τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ ὁ Baphius ἐν τῇ συγγραφῇ² De Felicitate Urbis Florentiae³ μετὰ ἓνα αἰῶνα ἔξιμνε τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀξιοπρεπῆ κατοχὴν τῶν δύο ἔκεινων κτήσεων. Κατὰ δὲ τὸν σύγχρονον χρονογράφον Βενέδικτον

—————

Dei³ οἱ Ἀθηναῖοι Πίττη ἡναγκάσθησαν νὰ γείνωσι Μωαμεθανοί,
ὅτε καθυπετάχθη ἢ Βοιωτία, ἀλλ' ὁ ἀποθανὼν Ἐλλην ἱστορικὸς
Νερούτσος συνείθιζε νὰ ισχυρίζηται, ὅτι κατήγετο ἀπὸ τοῦ Nerozzo.

-
1. Buchon Nouvelles Recherches Τόμ. B' μέρ. α' σ. 292.
  2. Σελ. 38.
  3. Παρὰ τῷ Pagnini Della Decima Τόμ. B' σ. 251